

**แนวทางอาเซียนว่าด้วย
การบรรจุงานและการคุ้มครอง
แรงงานข้ามชาติในภาคประมง**

one vision
one identity
one community

แนวทางอาเซียนว่าด้วยการบรรจุนานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง

สารบัญ

แนวทางอาเซียนว่าด้วยการบรรจุนานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง	1
อักษรย่อและตัวย่อ	2
I. บทนำ	3
II. วัตถุประสงค์ของแนวทาง	5
III. ผู้ใช้และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มุ่งหมาย	6
IV. แหล่งที่มาและแหล่งอ้างอิงของแนวทาง	6
V. หลักโดยทั่วไปของแนวทาง	8
V.1. การตั้งอยู่บนสิทธิและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและอาเซียน	8
V.2. การไม่เลือกปฏิบัติและปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเท่าเทียม	8
V.3. ความละเอียดอ่อนและการคำนึงถึงมิติพิเศษภาวะ	9
V.4. การสนับสนุนที่ครอบคลุมและมุ่งเป้าไปยังแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง รวมถึงแรงงานที่ไม่มีเอกสารตามกฎหมาย และแรงงานในสถานการณ์ฉุกเฉิน	9
V.5. ความโปร่งใส ความซื่อตรง และความรับผิดชอบ	10
V.6. การมีส่วนร่วม การมีตัวแทน เสียง และสิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจของแรงงานข้ามชาติในภาคประมง	10
V.7. แนวทางการบูรณาการองค์รวมของภาครัฐและทั้งสังคม	10
V.8. หลักการรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับแรงงาน	11
V.9. นโยบายและโครงการที่อิงตามหลักฐาน	11
V.10. พันธมิตรและการประสานความร่วมมือ	11
VI. แนวทางอาเซียนว่าด้วยการบรรจุนานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง	11
VI.1. กรอบการกำกับดูแล	11
VI.2. การสรรหาแรงงานและบรรจุนานอย่างเป็นธรรมและมีจริยธรรม	15
VI.3. สิทธิแรงงาน	16
VI.4. การเข้าถึงการสื่อสารและข้อมูล	18
VI.5. การพัฒนา การรับรอง และการยอมรับทักษะ	18
VI.6. ความรุนแรง การละเมิด และการแสวงหาผลประโยชน์	19
VI.7. การเดินทางกลับประเทศมาตุภูมิและการคืนผู้ส่งคน	19
VI.8. การเข้าถึงความยุติธรรมและการเยียวยา	20
VI.9. การตอบสนองและการสนับสนุนในสถานการณ์ฉุกเฉิน	21
VI.10. ความร่วมมือและพันธมิตรในภูมิภาค	21
VII. การเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรผู้ดำเนินงานและพันธมิตร	21
VIII. การระดมทรัพยากรและการดำเนินการตามแนวทาง	21
IX. การใช้แนวทางนี้	22
X. การติดตามและประเมินผลแนวทาง	22

ภาคผนวก: คำศัพท์สำคัญพร้อมคำจำกัดความ.....23

อักษรย่อและคำย่อ

ACMW	คณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการดำเนินการตามประกาศปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมแรงงานข้ามชาติ (ASEAN Committee on the Implementation of the ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers)
ACTIP	อนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ASEAN Convention against Trafficking in Persons Especially Women and Children)
ACWC	คณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและ สิทธิเด็ก (ASEAN Commission on the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children)
AFML	การประชุมอาเซียนว่าด้วยแรงงานต่างด้าว (ASEAN Forum on Migrant Labour)
AICHR	คณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights)
ALIC	การประชุมวิชาการว่าด้วยการตรวจแรงงานอาเซียน (ASEAN Labour Inspection Conference)
ALICOM	คณะกรรมการตรวจแรงงานอาเซียน (ASEAN Labour Inspection Committee)
ASEAN	สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations)
ASEAN Consensus	ฉันทามติอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ พ.ศ. 2560 (ASEAN Consensus on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers, 2017)
SEAFDEC	ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asian Fisheries Development Center)
Cebu Declaration	ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของ แรงงานข้ามชาติ พ.ศ. 2550 (ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers, 2007)
CEDAW	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All forms of Discrimination Against Women)
GCM	ข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact on Safe, Orderly and Regular Migration)
ICRMW	อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงาน โยกย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว (International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of their Families)
ILO	องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization)
OSH	อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational Safety and Health)
RFMO	องค์การจัดการประมงระดับภูมิภาค (Regional Fisheries Management Organization)
SDGs	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals)
SLOM	การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสแรงงานอาเซียน (Senior Labour Officials Meeting)
UN	สหประชาชาติ (United Nations)

I. บทนำ

1. แรงงานประมงในโลกนี้มีสัดส่วนจำนวนมากที่มาจากสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นทั้งประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับแรงงานข้ามชาติที่ทำงานในภาคส่วนการประมง กัมพูชา เมียนมา อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย และเวียดนาม เป็นประเทศผู้ส่งแรงงานข้ามชาติที่สำคัญในภาคส่วนเหล่านี้ รวมถึงแรงงานชาวประมงที่ทำงานบนเรือที่ติดธงของประเทศอื่นที่ไม่ใช่สัญชาติของตน ในบริบทของการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจที่รวดเร็วของภูมิภาค แรงงานประมงข้ามชาติได้เข้ามาเติมเต็มสัดส่วนของงานเป็นจำนวนมากในภาคการประมง โดยหลายประเทศถือว่าเป็นแรงงานที่จำเป็นเนื่องจากมีบทบาทสำคัญในการดำรงชีพและความมั่นคงทางอาหาร
2. การมีงานที่มีคุณค่าและการจ้างงานที่มีผลิตภาพในภาคการประมงเป็นพื้นฐานสำคัญในการรับประกันการทำประมงที่มีประสิทธิผล แรงงานข้ามชาติในภาคประมงมีสิทธิได้ทำงานในสภาพการทำงานที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานข้ามชาติในภาคประมงมักต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อการถูกบังคับใช้แรงงานและการขาดแคลนงานที่มีคุณค่าอย่างร้ายแรง เช่น อุบัติเหตุ โรคร้าย การสรรหาและบรรจุงานที่ไม่โปร่งใสหรือเป็นการถือโอกาส โศกนาฏกรรมทางสังคม และใช้ความประมาทเป็นเครื่องมือ การถูกทอดทิ้ง ปราศจากข้อตกลงการทำงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร การจ่ายค่าจ้างต่ำกว่ามาตรฐานหรือการขีดยกค่าจ้าง การขีดยกเอกสารประจำตัว การขึ้นบัญชีดำเมื่อเรียกเรื่องสิทธิ ความรุนแรงและการข่มขู่ การถ่ายโอนแรงงานประมงกลางทะเลอย่างผิดกฎหมาย ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนานเกินไป และสภาพการทำงานและสภาพการดำรงชีพที่เลวร้าย ประเทศสมาชิกอาเซียนแสดงความมุ่งมั่นในการต่อสู้กับการใช้แรงงานเด็ก และปกป้องแรงงานข้ามชาติในภาคประมงที่อาจเป็นผู้เยาว์หรือเผชิญกับความเสี่ยงในลักษณะดังกล่าว
3. เพื่อจัดการกับปัญหาที่หลากหลายเหล่านี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีมติรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการบรรจุนงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2566 ในโอกาสการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 42¹ ปฏิญญาดังกล่าวได้รับการพัฒนาโดยที่ประชุมเจ้าหน้าที่แรงงานอาวุโสอาเซียนและคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการดำเนินการตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ โดยได้ปรึกษาหารือกับองค์กรภาคส่วนต่าง ๆ ในอาเซียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ปฏิญญานี้พัฒนาขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ โดยเฉพาะในเรื่องประมง ผ่านการส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับความเสี่ยงที่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงอาจต้องเผชิญ ประเด็นความท้าทายที่จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อคุ้มครองแรงงานข้ามชาติที่ดียิ่งขึ้น และประเด็นเร่งด่วนสำคัญที่อาเซียนควรให้คำมั่นและสนับสนุนในระดับภูมิภาค ด้วยการรับรองปฏิญญาดังนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนแสดงความมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างความเป็นอยู่และการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง โดยดำเนินการดังต่อไปนี้:
 - a) การบูรณาการประเด็นเรื่องความคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงให้มาอยู่ในนโยบาย กลไก และกระบวนการการย้ายถิ่นฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
 - b) เสริมสร้างมาตรการ เพื่อปรับปรุงสภาพการทำงานและรับประกันการคุ้มครองสิทธิแรงงาน
 - c) ดำเนินมาตรการเพื่อ ระบุ แก้ไข และลงโทษการกระทำรุนแรง การล่วงละเมิด และการแสวงหาผลประโยชน์จากแรงงานข้ามชาติในภาคประมงในทุกรูปแบบ
 - d) ปรับปรุงระบบการสรรหาและการบรรจุงานที่เป็นธรรมและมีจริยธรรม รวมถึงการให้ข้อมูลก่อนการจ้างงาน การเตรียมตัวก่อนการเดินทาง การปฐมพยาบาลหลังเดินทางถึง และการเข้าถึงสัญญาจ้างงาน
 - e) ปรับปรุงการเข้าถึงการสื่อสารและข้อมูลสำหรับแรงงานข้ามชาติในภาคประมงและครอบครัว
 - f) ส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนริเริ่มหรือสรุปข้อตกลงทวิภาคี โดยเฉพาะในกระบวนการสรรหาและบรรจุงาน การส่งกลับประเทศอย่างปลอดภัย การกลับคืนสู่สังคม และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและการเยียวยา
 - g) สืบหาความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในด้านการเก็บรวบรวมและแบ่งปันข้อมูล

¹ ตามวัตถุประสงค์ของปฏิญญา คำว่า "แรงงานข้ามชาติในภาคประมง" หมายถึง แรงงานข้ามชาติที่ได้รับการจ้างงานไม่ว่าในสถานะใดหรือประกอบอาชีพใดบนเรือประมงพาณิชย์ที่ติดธงของประเทศซึ่งไม่ใช่สัญชาติของตน

- h) การส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างพันธมิตรเพื่อการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงในอาเซียนตลอดกระบวนการย้ายถิ่นฐาน
- i) การระดมทรัพยากรเพื่อการดำเนินการตามปฏิญญา
4. ตราสารด้านการโยกย้ายถิ่นฐานของอาเซียนรวมถึงพันธะของประเทศสมาชิกอาเซียนที่จะส่งเสริมศักยภาพและศักดิ์ศรีของแรงงานข้ามชาติอย่างเต็มที่ รวมถึงแรงงานข้ามชาติในภาคประมงด้วย
5. ข้อ 8 ของปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ปฏิญญาเชนงู”) กำหนดให้ประเทศสมาชิกอาเซียน “ส่งเสริมการคุ้มครองการจ้างงานและการจ่ายค่าจ้างที่เป็นธรรมและเหมาะสม รวมถึงการเข้าถึงสภาพการทำงานที่มีคุณค่าและความเป็นอยู่ที่เหมาะสมอย่างเพียงพอสำหรับแรงงานข้ามชาติ”
6. ข้อ 10 ของฉันทามติอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ฉันทามติอาเซียน”) ระบุว่า: “ภายใต้กฎหมายระเบียบ และนโยบายระดับชาติของประเทศผู้รับ แรงงานข้ามชาติมีสิทธิที่ไม่ด้อยไปกว่าสิทธิที่ใช้กับประชาชนของประเทศผู้รับเมื่อพวกเขาถูกคุมขังในเรือนจำ หรืออยู่ในระหว่างการควบคุมตัวเพื่อรอการพิจารณาคดี หรือถูกควบคุมตัวด้วยเหตุผลอื่นใด”
7. การประชุมอาเซียนว่าด้วยแรงงานต่างด้าว ครั้งที่ 7 (พ.ศ. 2557) ครั้งที่ 8 (พ.ศ. 2558) และครั้งที่ 12 (พ.ศ. 2562) ได้จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ข้อเสนอแนะที่ได้มีการหารือและรับรองโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความจำเป็นในการกำหนดสัญญาจ้างงานมาตรฐานที่ระบุเงื่อนไขและข้อตกลงในการจ้างงานอย่างชัดเจน ตลอดจนสิทธิและความรับผิดชอบของลูกจ้างทั้งชายและหญิงและนายจ้าง รวมถึงในภาคส่วนที่ประมงและเข้าถึงได้ยาก เช่น ภาคประมง (AFML ครั้งที่ 7) การจัดสรรทรัพยากรและเสริมสร้างการตรวจแรงงานเพื่อการจ้างงานและสภาพการทำงานที่เหมาะสมในภาคส่วนและสถานที่ทำงานที่ประมงและเข้าถึงได้ยาก เช่น ภาคการประมง (AFML ครั้งที่ 7 และ 8) และการส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบ เช่น ในภาคประมง ไปสู่การจ้างงานในระบบเพื่อให้เกิดการคุ้มครองสิทธิแรงงานของแรงงานข้ามชาติในภาคส่วนดังกล่าว (AFML ครั้งที่ 12)
8. การประชุมวิชาการว่าด้วยตรวจแรงงานอาเซียน (ALIC) ครั้งที่ 8 ใน พ.ศ. 2562 ได้รับรองข้อสรุปและข้อเสนอแนะในหัวข้อ “การสร้างหลักประกันงานที่มีคุณค่าในภาคการประมงผ่านการตรวจแรงงานในอาเซียน” ซึ่งตระหนักว่าภาคการประมงอาจเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงและแรงงานประมงมีความเปราะบางต่อการขาดหลักประกันด้านงานที่มีคุณค่า รวมถึงสภาพการทำงานและความเป็นอยู่ที่ไม่เหมาะสมบนเรือประมง ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน รายได้ต่ำ ความโดดเดี่ยวของอยู่กลางทะเล และการสรรหาที่ไม่เป็นธรรม ประกอบกับการตรวจแรงงานที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ALIC ครั้งที่ 8 ตระหนักถึงความจำเป็นในการ “ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อระบุและแก้ไขการละเมิดที่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงต้องเผชิญ โดยอ้างอิงจากหลักการทั่วไปและแนวทางปฏิบัติของ ILO ในการสรรหาแรงงานอย่างเป็นธรรม² มาตรการดังกล่าวอาจรวมถึงการประสานงานที่ดีขึ้นระหว่างหน่วยงานตรวจแรงงานในประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับ การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพกับทุกฝ่ายในกระบวนการสรรหาแรงงาน การมีส่วนร่วมที่แข็งขันยิ่งขึ้นกับชุมชนแรงงานข้ามชาติในภาคประมง และการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพสำหรับการเยียวยาและการส่งกลับแรงงาน” (ข้อ 7)
9. เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะข้างต้น การเสริมสร้างระบบการตรวจแรงงานที่เข้มแข็งในภาคการประมงเพื่อมุ่งสู่การทำงานที่มีคุณค่าจึงถูกยกให้เป็นประเด็นสำคัญในแผนปฏิบัติการของคณะทำงานเจ้าหน้าที่อาวุโสแรงงานอาเซียนว่าด้วยแนวทางที่ก้าวหน้าด้านแรงงานเพื่อเสริมสร้างการแข่งขันในอาเซียน (SLOM-WG) ระหว่าง พ.ศ. 2564–2568 ในทำนองเดียวกัน คณะกรรมการตรวจแรงงานอาเซียน (ALICOM) ยังให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างการตรวจแรงงานใน

² ดูได้ที่: https://www.ilo.org/global/topics/fair-recruitment/WCMS_536755

ฉบับ
สมบูรณ์

ภาคส่วนที่เข้าถึงได้ยากซึ่งรวมถึงภาคประมง และการมีระบบการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพและเข้าถึงได้เพื่อป้องกันการบังคับใช้แรงงานและแรงงานเด็ก ทั้งหมดนี้เป็นหนึ่งในประเด็นที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ ในแผนปฏิบัติการ ALICOM พ.ศ. 2565-2573

10. ใน พ.ศ. 2559 ปฏิญญาร่วมอาเซียน-ซีฟแคคว่าด้วยความร่วมมือระดับภูมิภาคในการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ปลาและประมงของอาเซียน ได้ระบุเจตจำนงของประเทศสมาชิกอาเซียน-ซีฟแค ในการจัดการกับ “ประเด็นด้านแรงงาน (การปฏิบัติที่ปลอดภัย ถูกกฎหมาย และเสมอภาค) ในภาคประมงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานระดับชาติที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ รวมถึงการจัดตั้งความร่วมมือระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับทวิภาคีผ่านเวทีอาเซียนที่เกี่ยวข้อง” (ข้อ 9)
11. นอกจากนี้ อินโดนีเซียได้เป็นผู้นำในความพยายามประสานงานระดับภูมิภาคก่อนการพัฒนาแนวทางเหล่านี้ รวมถึงการจัดการประชุมภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการประสานงานและการดำเนินการระดับภูมิภาคเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์และการแสวงประโยชน์ด้านแรงงานในภาคการประมง ซึ่งจัดขึ้นใน พ.ศ. 2561 ที่บาห์ลี โดยมีผู้เกี่ยวข้องจากหลายภาคส่วนใน 8 ประเทศสมาชิกอาเซียนเข้าร่วม และตามมาด้วยการประชุม Fair Seas Labour Conference ที่บาห์ลี ประเทศอินโดนีเซียในเดือนกันยายน พ.ศ. 2565 ซึ่งรวบรวมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากไตรภาคีและผู้เกี่ยวข้องจากประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อหารือเกี่ยวกับการขยับถิ่นฐานที่ปลอดภัยและการทำงานที่มีคุณค่าในภาคประมงและการแปรรูปอาหารทะเล ผลลัพธ์สำคัญของการประชุมคือมติในที่ประชุมซึ่งรับรองประเด็นที่ต้องเร่งดำเนินการหลายด้าน รวมถึงความจำเป็นในการดำเนินการความพยายามระดับทวิภาคีและพหุภาคีอย่างต่อเนื่องเพื่อจัดการกับความท้าทายด้านการบริหารจัดการด้านการขยับถิ่นฐานของแรงงาน ณ ระเบียบการโยกย้ายถิ่นฐาน (ข้อ 10) และได้ให้คำมั่นที่จะพบปะกันเป็นประจำเพื่อขยายความร่วมมือระดับภูมิภาคระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน
12. ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดได้ริเริ่มหรือสรุปความตกลงทวิภาคีระหว่างกันและ/หรือกับประเทศนอกภูมิภาคในเรื่องการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติแล้ว

II. วัตถุประสงค์ของแนวทาง

13. วัตถุประสงค์ของแนวทางมีดังต่อไปนี้
 - เพื่อเป็นชุดหลักการแนวทางสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนในด้านนโยบาย กลไกเชิงสถาบัน โครงการ และบริการที่จำเป็นสำหรับการบรรจุนาน และการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ให้สอดคล้องกับหลักการของฉันทมติอาเซียนและกรอบความร่วมมืออื่น ๆ ของอาเซียน รวมถึงการอ้างอิงจากมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศและขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ตามความเหมาะสม
 - ทำหน้าที่เป็นแนวทางสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการพัฒนานโยบาย กลยุทธ์ และกรอบการดำเนินการที่ครอบคลุมในระดับชาติ ทวิภาคี และระดับภูมิภาค สำหรับการบรรจุนานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง
 - เสริมสร้างความร่วมมือและการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักอื่น ๆ ในการบรรจุนานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ตลอดทั้งวงจรของการโยกย้ายถิ่นฐาน
 - สนับสนุนเชิงรุกอย่างต่อเนื่องให้รัฐบาล นายจ้าง หน่วยงานจัดหางาน องค์กรนายจ้าง องค์กรฝ่ายลูกจ้าง ภาคประชาสังคม บริษัทเอกชน และบริษัทข้ามชาติ รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ นำแนวทางเหล่านี้ไปใช้ในการดำเนินงานเพื่อคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง

III. ผู้ใช้และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มุ่งหมาย

14. แนวทางนี้มุ่งหวังที่จะให้สามารถนำไปใช้ได้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐานของชาวประมงเข้าสู่ภาคประมงในประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะ
- แรงงานข้ามชาติในภาคประมงและครอบครัว
 - รัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น
 - นายจ้างและองค์กรนายจ้าง
 - องค์กรฝ่ายลูกจ้าง
 - องค์กรต่างๆ
 - หน่วยงานจัดหางานหรือบริษัทจัดหางานเอกชน
 - ภาคเอกชนรวมถึงภาคการแปรรูปอาหารทะเล
 - ผู้มีบทบาทที่เกี่ยวข้องในรัฐธง รัฐเจ้าของท่าเรือ และรัฐชายฝั่งทะเลนอกประเทศสมาชิกอาเซียนที่รับชาวประมงข้ามชาติจากประเทศสมาชิกอาเซียน
 - หน่วยงานอาเซียนที่เกี่ยวข้องในทั้งสามเสาหลัก และมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบด้านแรงงานข้ามชาติ สาธารณสุข สวัสดิการสังคม การประมง ตรวจสอบคนเข้าเมือง และสิทธิมนุษยชน³
 - ประเทศคู่เจรจาอาเซียน
 - พันธมิตรเพื่อการพัฒนา (เช่น องค์กรระหว่างประเทศ ผู้บริจาค)
 - สถาบันการศึกษา และ
 - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (เช่น สื่อมวลชน สมาชิกรัฐสภา ผู้ลี้ภัย)

IV. แหล่งที่มาและแหล่งอ้างอิงของแนวทาง

เครื่องมือและแหล่งที่มาต่อไปนี้ (พร้อมทั้งแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง) ถือว่ามีประโยชน์อย่างยิ่งในการนำเอาแนวทางดังกล่าวไปขยายความ รวมถึงการที่ประเทศสมาชิกอาเซียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนำไปใช้ในภายหลัง

15. ตราสารอาเซียน

- กฎบัตรอาเซียน
- วิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน ปี 2568
- ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ พ.ศ. 2550 (ปฏิญญาเซบู)
- ถิ่นทามอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานข้ามชาติ พ.ศ. 2560 (ถิ่นทามอาเซียน)
- ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง
- ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยเรื่องการเสริมสร้างความเข้มแข็งมาตรการการคุ้มครองทางสังคม
- ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการเชื่อมโยงสิทธิประกันสังคมสำหรับแรงงานข้ามชาติในภูมิภาคอาเซียน
- ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติและสมาชิกในครอบครัวในสถานการณ์ฉุกเฉิน

³ คณะกรรมาธิการอาเซียนว่าด้วยการดำเนินการตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ (ACMW), คณะกรรมการตรวจแรงงานอาเซียน (ALICOM), ที่ประชุมเจ้าหน้าที่แรงงานอาวุโสอาเซียน (SLOM), การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนา (SOMSWD), การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการพัฒนาสาธารณสุข (SOMHD), คณะทำงานรายสาขาอาเซียนด้านการประมง (ASWGF), คณะทำงานด้านการขนส่งทางน้ำของอาเซียน (MTWG), การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านกฎหมาย (ASLOM), คณะกรรมาธิการอาเซียนด้านการจัดการภัยพิบัติ (ACDM), การประชุมอธิบดีกรมตรวจคนเข้าเมืองและหัวหน้าฝ่ายกงสุลกระทรวงการต่างประเทศอาเซียน (DGICM), คณะกรรมาธิการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AICHR) และ คณะกรรมาธิการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก (ACWC)

- แนวทางอาเซียนว่าด้วยการเดินทางกลับประเทศมาตุภูมิและการคืนผู้ลี้ภัยของแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ
- ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิของเด็กในบริบทของการโยกย้ายถิ่นฐาน
- แผนงานอาเซียนว่าด้วยการยุติรูปแบบการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้ายภายใน พ.ศ. 2568
- อนุสัญญาอาเซียนต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ACTIP)
- ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรีและการขจัดความรุนแรงต่อเด็กในอาเซียน
- แนวทางอาเซียนเพื่อความรับผิดชอบทางสังคมด้านแรงงานของบริษัท
- แนวทางอาเซียนว่าด้วยการบูรณาการเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในนโยบายด้านแรงงานและการจ้างงานเพื่อมุ่งสูงงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
- ข้อเสนอแนะจากการประชุมอาเซียนว่าด้วยแรงงานต่างด้าว (AFML)
- ข้อเสนอแนะจากการประชุมการตรวจแรงงานอาเซียน (ALIC)
- ปฏิญญาร่วมอาเซียน-ซีฟเคว่าด้วยความร่วมมือระดับภูมิภาคในการต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ปลาและสัตว์น้ำของอาเซียน

16. องค์การสหประชาชาติและตราสารอื่น ๆ:

- ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว (ICRMW)
- อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW)
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC)
- อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และพิธีสารปาเลโม ค.ศ. 2000
- อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ค.ศ. 1948 (C-ILO ฉบับที่ 87);
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ. 1949 (C-ILO ฉบับที่ 98);
- อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานบังคับ ค.ศ. 1930 (C-ILO ฉบับที่ 29) (และพิธีสาร ค.ศ. 2014)
- อนุสัญญาว่าด้วยการยกเลิกแรงงานบังคับ ค.ศ. 1957 (C-ILO ฉบับที่ 105)
- อนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรม ค.ศ. 1973 (C-ILO ฉบับที่ 138)
- อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามและการดำเนินการโดยทันทีเพื่อขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ค.ศ. 1999 (C-ILO ฉบับที่ 182)
- อนุสัญญาว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน ค.ศ. 1951 (C-ILO ฉบับที่ 100);
- อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) ค.ศ. 1958 (C-ILO ฉบับที่ 111);
- อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ค.ศ. 1981 (C-ILO ฉบับที่ 155);
- อนุสัญญาว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค.ศ. 2006 (C-ILO ฉบับที่ 187)
- อนุสัญญาว่าด้วยสำนักงานจัดหางานเอกชน ค.ศ. 1997 (C-ILO ฉบับที่ 181)
- อนุสัญญาว่าด้วยการอพยพเพื่อหางานทำ ค.ศ. 1949 (C-ILO ฉบับที่ 97)
- อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานข้ามชาติ (บทบัญญัติเพิ่มเติม) ค.ศ. 1975 (C-ILO ฉบับที่ 143)
- อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจแรงงาน ค.ศ. 1947 (C-ILO ฉบับที่ 81)
- อนุสัญญาว่าด้วยมาตรฐานขั้นต่ำของการประกันสังคม ค.ศ. 1952 (C-ILO ฉบับที่ 102)
- อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงและการล่วงละเมิดในโลกแห่งการทำงาน ค.ศ. 2019 (C-ILO ฉบับที่ 190)
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล
- อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานการฝึกอบรม การออกประกาศนียบัตรและการเข้าข้ามของคนประจำเรือประมง (STCW-F) ค.ศ. 1995
- ความตกลงเคปทาวน์ ค.ศ. 2012

17. กรอบการทำงานและแนวทางที่ไม่ผูกพันของสหประชาชาติและอื่น ๆ
- กรอบพหุภาคี ILO ว่าด้วยการย้ายถิ่นฐานแรงงาน
 - ปฏิญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน
 - หลักการทั่วไปและแนวทางปฏิบัติการเพื่อการจัดการงานที่เป็นธรรมและจำกัดความของคำธรรมเนียมการสรรหาและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
 - วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติปี 2030 และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
 - ข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (GCM) ค.ศ. 2018
 - หลักการชี้แนะว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ค.ศ. 2011: การดำเนินการตามกรอบแนวคิด “ปกป้อง เคารพ และเยียวยา” ขององค์การสหประชาชาติ

V. หลักการชี้แนะโดยทั่วไป

18. หลักการทั่วไปได้รับมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ตราสารระหว่างประเทศ มาตรฐานและกรอบการทำงานของ ILO กรอบการทำงานระดับโลกและอาเซียน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และข้อตกลงระดับโลกว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และเป็นปกติ ตามที่ระบุไว้ในส่วนที่ IV หลักเกณฑ์ทั่วไปด้านล่างนี้ทำหน้าที่เป็นกรอบงานและรากฐานทั่วไปสำหรับแนวทางและกลยุทธ์การสนับสนุนที่ระบุไว้ด้านล่างนี้ การเคารพในการปฏิบัติตามหลักการทั่วไปช่วยให้มั่นใจถึงความสม่ำเสมอและความสอดคล้องของนโยบายของมาตรการต่าง ๆ ที่เน้นย้ำภายใต้แนวทาง แนวทางดังกล่าวเป็นมาตรการปฏิบัติการและการแทรกแซงที่มีประสิทธิผล ซึ่งสามารถพัฒนาได้ภายในกรอบมาตรฐานสากลและระดับภูมิภาคโดยรวม

V.1. ยึดหลักสิทธิมนุษยชนและสอดคล้องกับมาตรฐานอาเซียนและสากล

19. นโยบายและโครงการทั้งหมดควรกำหนดให้การบรรจุนและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงเป็นแนวทางหลักในนโยบาย กลไก และกระบวนการดำเนินการย้ายถิ่นฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเคารพสิทธิมนุษยชนและสิทธิของแรงงานข้ามชาติในภาคประมง และครอบครัวที่อาศัยอยู่กับแรงงานผู้นั้น และเพื่อให้สอดคล้องกับตราสารของอาเซียน โดยอ้างอิงจากมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้องและตราสารของอาเซียน หลักความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชนได้รับการแสดงออกในปฏิญญาสิทธิมนุษยชนอาเซียน โดยมีการระบุไว้ในหลักการทั่วไปข้อ 4 ว่า “สิทธิของสตรีเด็ก ผู้สูงอายุผู้พิการ แรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน กลุ่มเปราะบางและกลุ่มคนชายขอบ เป็นสิทธิที่ไม่อาจเพิกถอน และเป็นส่วนเดียวกันของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้”
20. หลักการทั่วไปข้อแรกของปฏิญญาเซบูปี 2550 (2007 Cebu Declaration) ระบุว่า: “ทั้งประเทศผู้รับและประเทศผู้ต้องส่งเสริมสร้างเสาหลักทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประชาคมอาเซียน โดยการส่งเสริมศักยภาพและศักดิ์ศรีของแรงงานข้ามชาติอย่างเต็มที่ในสภาพแวดล้อมที่มีเสรีภาพ ความเสมอภาค และความมั่นคง” นอกจากนี้ หลักการทั่วไปของฉันทามติอาเซียนปี 2560 (2017 ASEAN Consensus) ยังระบุว่า: “ประเทศสมาชิกอาเซียนยึดมั่นในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและศักดิ์ศรีของแรงงานข้ามชาติ”

V.2. การไม่เลือกปฏิบัติและการปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความเสมอภาค

21. ต้องนำหลักการไม่เลือกปฏิบัติมาใช้ในทุกด้านของการบรรจุนและคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนอาเซียนระบุว่า “ทุกคนมีความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด” เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนปี 2573 (2030 Agenda for SDGs) เป้าหมายที่ 8.5: การจ้างงานเต็มรูปแบบและการทำงานที่มีคุณค่า

พร้อมคำตอบแทนที่เท่าเทียม และเป้าหมายที่ 8.8: การคุ้มครองสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) ปี 2498 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ให้คำจำกัดความการเลือกปฏิบัติว่าเป็น “การแบ่งแยก การกีดกัน หรือการให้สิทธิพิเศษใด ๆ อันเนื่องมาจากเชื้อชาติ สีผิว เพศ ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง เชื้อชาติตามแหล่งกำเนิด หรือภูมิหลังทางสังคม ซึ่งส่งผลให้โอกาสหรือการปฏิบัติที่เท่าเทียมในด้านการจ้างงานหรืออาชีพถูกทำให้ไร้ผลหรือเสียไป” อนุสัญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานของ ILO ซึ่งรวมถึงการจัดการเลือกปฏิบัติในด้านการจ้างงานและอาชีพไว้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ข้อ 7 ของฉันทามติอาเซียนกำหนดนิยามการปฏิบัติที่เป็นธรรมว่าเป็นการปฏิบัติที่ยุติธรรมและสมเหตุสมผลที่ใช้กับแรงงานข้ามชาติในสถานที่ทำงานในแง่ของสภาพการทำงาน ความปลอดภัย และการเข้าถึงการเชี่ยวชาญ มาตรา 8 ของปฏิญญาเซบูกำหนดให้ประเทศผู้รับแรงงานมีหน้าที่ส่งเสริมการคุ้มครองการจ้างงานที่ยุติธรรมและเหมาะสม การจ่ายค่าจ้าง และการเข้าถึงงานที่มีคุณค่าและความเป็นอยู่ที่เหมาะสมสำหรับแรงงานข้ามชาติอย่างเพียงพอ หลักการไม่เลือกปฏิบัติยังได้รับการยืนยันในข้อเสนอแนะจากการประชุม AFML ครั้งที่ 14 และ 15 ซึ่งเรียกร้องให้มีการปฏิบัติต่อแรงงานข้ามชาติอย่างเป็นธรรมและปราศจากการเลือกปฏิบัติ

V.3. มีความละเอียดอ่อนและคำนึงถึงมิติด้านเพศภาวะ

22. การมีความละเอียดอ่อนทางเพศ หมายถึง การตระหนักและยอมรับความแตกต่างด้านบทบาท ความต้องการ และมุมมองของผู้หญิงและผู้ชาย รวมถึงความไม่สมมาตรในความสัมพันธ์ของทั้งสอง และความเป็นไปได้ที่การดำเนินการหรือการแทรกแซงอาจมีผลลัพธ์ที่แตกต่างกันสำหรับผู้หญิงและผู้ชายตามเพศและอัตลักษณ์ แต่ไม่ได้มุ่งเน้นที่จะจัดการกับประเด็นเหล่านี้โดยตรง ส่วนการคำนึงถึงมิติทางเพศ มีความหมายที่ลึกซึ้งกว่า โดยไม่เพียงแต่วินิจฉัยและตระหนักถึงปัญหาและความไม่เท่าเทียมทางเพศเท่านั้น แต่ยังพัฒนานโยบาย การดำเนินการ และโครงการริเริ่มที่มุ่งจัดการและแก้ไขความไม่เท่าเทียมด้วยเหตุแห่งเพศภาวะที่ได้รับการระบุผ่านการวิเคราะห์ทางเพศภาวะ โดยใช้ข้อมูลแยกตามเพศและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมิติทางเพศ⁴
23. ข้อมูลด้านเพศภาวะสามารถเป็นประโยชน์ในการสรรหา เงื่อนไขการจ้างงาน การส่งกลับและการคืนผู้บังคับบัญชาของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง รวมถึงความรุนแรงที่แรงงานเผชิญ และผลลัพธ์ของการย้ายถิ่นฐาน ผู้กำหนดนโยบายในอาเซียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ควรรับประกันว่าการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการบรรจุนาและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงจะต้องมีความละเอียดอ่อนและคำนึงถึงมิติทางเพศภาวะ ข้อ 1(e) ของฉันทามติอาเซียน ระบุว่า ประเทศสมาชิกอาเซียนจะยึดมั่นในหลักการปฏิบัติที่เป็นธรรมในด้านเพศและสัญชาติ พร้อมทั้งคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ โดยเฉพาะผู้หญิง

V.4. การสนับสนุนที่ตรงเป้าหมายและครอบคลุมสำหรับแรงงานข้ามชาติในภาคประมง รวมถึงผู้ย้ายถิ่นที่ไม่มีเอกสาร และผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ในภาวะฉุกเฉิน

24. นโยบายและโครงการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการบรรจุนาและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ควรให้ความสำคัญกับการสนับสนุนที่ตรงเป้าหมายและครอบคลุมเฉพาะกลุ่มสำหรับแรงงานข้ามชาติในภาคประมง รวมถึงแรงงานข้ามชาติที่กลายเป็นผู้ไม่มีเอกสาร โดยไม่ใช่ความคิดของตนเอง และแรงงานข้ามชาติที่เผชิญสถานการณ์ฉุกเฉิน แรงงานข้ามชาติในภาคประมงมักถูกจ้างงานแบบไม่เป็นทางการหรืออยู่ในสถานะที่ไม่ปกติ และถูกจำกัดการเข้าถึงการสื่อสาร ช่องทางการรายงาน และเส้นทางการส่งต่อ ส่งผลให้แรงงานเหล่านี้มีความเสี่ยงสูงต่อการถูกล่วงละเมิดและแสวงหาประโยชน์ อันเนื่องมาจากลักษณะของสภาพแวดล้อมการทำงานที่เข้าถึงได้ยาก มีอันตราย และสภาพแวดล้อมที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ฉันทามติอาเซียนให้คำมั่นว่าประเทศสมาชิกอาเซียนจะร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหากรณีแรงงานข้ามชาติที่กลายเป็นผู้ไม่มีเอกสาร โดยไม่ใช่ความคิดของตนเอง (ข้อ 2)

⁴ คำนิยามอ้างอิงจาก แนวทางอาเซียนว่าด้วยการบูรณาการเพศภาวะให้เป็นกระแสหลักในนโยบายด้านแรงงานและการจ้างงานเพื่อมุ่งสู่งานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน ปี 2564

นอกจากนี้ ยังสนับสนุนถึงความร่วมมือและการประสานงานในการให้ความช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติที่ตกอยู่ในสถานการณ์ความขัดแย้งหรือถูกฉ้อโกง (ข้อ 55) ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ให้คำมั่นที่จะเสริมสร้างมาตรการในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมในกรณีที่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงเผชิญสถานการณ์ถูกฉ้อโกง

V.5. ความโปร่งใส ความซื่อตรง และความรับผิดชอบ

25. ความโปร่งใส ความซื่อตรง และความรับผิดชอบเป็นคุณค่าหลักที่ควรผนวกรวมไว้ในนโยบายและโครงการต่าง ๆ หลักการของความโปร่งใส ความซื่อตรง และความรับผิดชอบซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของธรรมาภิบาลที่ดี ควรได้รับการยึดถือในทุกด้านของงานด้านการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ในฉันทามติอาเซียน ประเทศสมาชิกอาเซียนยืนยันถึงการยึดมั่นในหลักการธรรมาภิบาลที่ดี นโยบายและระเบียบที่เกี่วข้องกับการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงควรได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้แรงงานข้ามชาติในภาคประมงสามารถเข้าถึง นโยบายและระเบียบเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วถึงที่ รัฐต่าง ๆ ควรให้ความร่วมมือในการรวบรวมและแบ่งปันข้อมูลเพื่อให้สามารถคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงได้ดียิ่งขึ้นในลักษณะที่เคารพความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของแรงงาน อีกทั้งแรงงานข้ามชาติในภาคประมงและครอบครัวควรมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้อย่างเต็มที่ รวมถึงบริการและโครงการต่าง ๆ ที่มีให้ ความซื่อตรงหมายถึงการปฏิบัติตามและรักษาหลักการทางศีลธรรมอย่างเคร่งครัด เช่น ความซื่อสัตย์สุจริตและการปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน การสร้างระบบความซื่อตรงที่ดีให้อยู่ในโครงการสนับสนุนอาจช่วยป้องกันการทุจริตและการใช้ทรัพยากรในทางที่ผิด คุณสมบัติเหล่านี้ยังนำไปสู่ความรับผิดชอบในส่วนของผู้ดูแลโครงการ ความรับผิดชอบเกี่วข้องกับการติดตามและรายงานเกี่วกับความสำเร็จและความท้าทายของนโยบายและโครงการเกี่วกับการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง

V.6. การมีส่วนร่วม การมีตัวแทน เสียง และสิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจของของแรงงานข้ามชาติในภาคประมง

26. การจัดทำนโยบายและโครงการด้านการบรรจุงานและคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงควรได้รับข้อมูลจากแรงงานข้ามชาติ ครอบครัวที่อาศัยอยู่กับแรงงาน และสมาคมของแรงงาน ผ่านการปรึกษาหารือและการมีส่วนร่วมในการเจรจาร่วมกันทางสังคมเพื่อบูรณาการความต้องการของแรงงานเหล่านี้ อีกทั้งแรงงานข้ามชาติในภาคประมงสามารถจัดตั้งและเข้าร่วมในการเจรจาต่อรองร่วมกันได้ตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของประเทศสมาชิกอาเซียนที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน สิทธิของแรงงานข้ามชาติในการเข้าร่วมสหภาพแรงงานและสมาคมต่าง ๆ ได้รับการยอมรับในฉันทามติอาเซียน

V.7. แนวทางการบูรณาการองค์รวมหน่วยงานรัฐและทั้งสังคม

27. แนวทางการบูรณาการองค์รวมหน่วยงานภาครัฐและทั้งสังคมเป็นหลักการขั้นพื้นฐานที่เชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน แนวทางการบูรณาการองค์รวมของภาครัฐหมายถึงลักษณะของการพัฒนาและการดำเนินการตามนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับประกันความสอดคล้องของนโยบายทั้งแนวระนาบและแนวดิ่งในทุกภาคส่วนและทุกระดับของรัฐบาล ซึ่งมีความเกี่วข้องโดยเฉพาะกับนโยบายด้านการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงซึ่งเกี่วข้องกับหลากหลายกระทรวงและกรมของรัฐบาล แนวทางการบูรณาการองค์รวมของสังคมเป็นแนวทางที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายมารวมกันเพื่อให้แน่ใจว่ามีพันธมิตรที่เป็นตัวแทนจากทุกมิติของการโยกย้ายถิ่นฐานในภาคประมง โดยพันธมิตรเหล่านี้ประกอบด้วยรัฐบาล ลูกจ้าง นายจ้าง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่วข้อง ผู้ดำเนินการในห่วงโซ่อุปทาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่น ๆ เข้าร่วมในปรึกษาหารือเพื่อออกแบบและพัฒนา นโยบาย รวมถึงการดำเนินการตามนโยบาย

V.8. หลักการรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับแรงงาน

28. คำนำของฉันทามติอาเซียนระบุว่า “ยืนยันความรับผิดชอบร่วมกันอย่างสมดุลของประเทศสมาชิกอาเซียนที่รับและส่งแรงงานในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติและสมาชิกในครอบครัวในทั้งกระบวนการโยกย้ายถิ่นฐาน” สำหรับการบรรจุนและคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง ความรับผิดชอบร่วมกันนี้ขยายไปยังรัฐเจ้าของท่าเรือ รัฐชายฝั่ง และรัฐธง หลักการนี้ขยายเพิ่มเติมไปยังผู้มีบทบาทในห่วงโซ่อุปทานเพื่อให้แน่ใจว่าผู้มีบทบาททั้งหมดที่เกี่ยวข้องและได้รับประโยชน์จากแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงมีหน้าที่รับผิดชอบต่อแรงงาน สิทธิมนุษยชน และสวัสดิการของแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรขยายพื้นที่สำหรับการเจรจาร่วมกันทางสังคมและความร่วมมือที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องกับคู่สัญญาในรัฐที่มีบทบาทที่แตกต่างกัน (เช่น รัฐชายฝั่งถึงรัฐเจ้าของท่าเรือ รัฐผู้ส่งไปยังรัฐชายฝั่ง)

V.9. นโยบายและโครงการที่อิงหลักฐาน

29. นโยบายและโครงการเกี่ยวกับการบรรจุนและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงควรอิงตามหลักฐาน หลักฐานดังกล่าว ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลในระหว่างการกำกับดูแลการย้ายถิ่นฐาน ตลอดจนการวิจัยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติในภาคประมงและสมาชิกครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานข้ามชาติในภาคประมงที่ไม่มีเอกสารทางกฎหมาย สิ่งสำคัญคือต้องเคารพความเป็นส่วนตัว ความลับของข้อมูลโดยรวม เคารพหลักการไม่ก่อให้เกิดอันตราย และหลักการแห่งความโปร่งใสตามรายละเอียดข้างต้น หลักฐานดังกล่าวสามารถนำมาใช้เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาและประเมินผลกระทบของนโยบายและโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับการบรรจุนและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง เพื่อให้แน่ใจว่าความต้องการที่สำคัญได้รับการระบุและแก้ไข

V.10. พันธมิตรและการประสานงาน

30. หลักการของพันธมิตรและการประสานงานกล่าวถึงความจำเป็นในการทำงานร่วมกันในการบรรจุนและคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ธรรมชาติของการโยกย้ายถิ่นฐานและภาคการประมงทำให้ประเด็นต่าง ๆ ตกอยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามที่กล่าวถึงในวรรคที่ 14 แรงผลักดัน ความมุ่งมั่น และการเปลี่ยนแปลงจะต้องอาศัยพันธมิตรและการประสานงานที่หลากหลายทั้งข้ามพรมแดน ข้ามภาคส่วน และข้ามกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

VI. แนวทางอาเซียนว่าด้วยการบรรจุนและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง

31. การใช้แนวทางนี้เป็นไปตามความสมัครใจและไม่มีข้อผูกมัดทางกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับการสนับสนุนให้ใช้แนวทางนี้อย่างกว้างขวางในการปรับปรุงความพยายามระดับชาติ ทวิภาคี และพหุภาคีเพื่อให้แน่ใจว่าการบรรจุนและคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงมีประสิทธิผล ครอบคลุม รวมทุกคน และยั่งยืน และสร้างขึ้นบนพื้นฐานการเจรจาร่วมกันทางสังคม ในการใช้แนวทางนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนจะได้รับการสนับสนุนให้ประสานงานและทำงานร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในประเทศของตนเองและประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ ตามที่ระบุในวรรคที่ 14

VI.1. กรอบการกำกับดูแล

VI.1.1 ทบทวนและเสริมความแข็งแกร่งให้กับกรอบกฎหมายและนโยบายระดับชาติให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

32. หากเป็นไปได้ ประเทศสมาชิกอาเซียน ได้แก่ประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับ รวมถึงรัฐธง รัฐเจ้าของท่าเรือ และรัฐชายฝั่ง ควรดำเนินการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบระดับชาติ

ในเรื่องของกรอบกฎหมายและนโยบายระดับชาติ และกลไกสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง จะต้องมีการทบทวนขอบเขตที่กฎหมายและนโยบายคุ้มครองสิทธิของแรงงานกลุ่มนี้ตลอดวงจรการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยอ้างอิงจากมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง และเพื่อระบุช่องว่างใด ๆ ที่มีอยู่

33. จากการศึกษาเปรียบเทียบ พบว่าประเทศสมาชิกอาเซียนควรดำเนินการเพื่อแก้ไขช่องว่างดังกล่าว และเสริมสร้างกรอบนโยบาย กรอบกฎหมาย ตลอดจนกลไกสถาบันสำหรับการบรรจุงานและคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศสมาชิกอาเซียนจะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านจากการจ้างงานนอกระบบไปสู่การจ้างงานอย่างในระบบตามคำแนะนำของการประชุมอาเซียนว่าด้วยแรงงานข้ามชาติ ครั้งที่ 12
34. ความพยายามของรัฐได้แก่ การเน้นเรื่องการเสริมสร้างกฎหมายและนโยบายเพื่อปรับปรุงสภาพการทำงานของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงและรับรองว่าสิทธิของแรงงานเหล่านี้ได้รับการคุ้มครองซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงสภาพการทำงาน อาชีวอนามัยและความปลอดภัย การประเมินความเสี่ยง การเข้าถึงความยุติธรรม และการเข้าถึงการคุ้มครองทางประกันสังคม โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการให้ค่าชดเชยแก่แรงงาน (หรือสมาชิกครอบครัว) ในกรณีเจ็บป่วย บาดเจ็บ หรือเสียชีวิต

VI.1.2. ปรับปรุงการประสานงานข้ามพรมแดนด้านการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง

35. หากจำเป็น ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับการสนับสนุนให้ริเริ่มและสรุปข้อตกลงทวิภาคีและบันทึกความเข้าใจระหว่างกันและกับรัฐต่าง ๆ นอกภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐานของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงที่ปลอดภัยและเป็นปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระบวนการสรรหาและบรรจุงาน การเดินทางกลับสู่มาตุภูมิและการคืนผู้ส่งมอบอย่างปลอดภัย และการเข้าถึงความยุติธรรมและการเยียวยา ข้อตกลงทวิภาคีและบันทึกความเข้าใจควรให้สิทธิแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงในการเข้าถึงสิทธิแรงงานที่ครอบคลุมและการคุ้มครองด้านประกันสังคมอย่างเท่าเทียม ตลอดจนการเข้าถึงทรัพยากรและกลไกเยียวยาอย่างเสมอภาค
36. นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลไกการส่งต่อที่คำนึงถึงมิติทางเพศภาวะในระดับประเทศและระดับภูมิภาค เพื่อจัดการกับปัญหาข้ามพรมแดนและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง รวมถึงการเข้าถึงบริการ กลไกเยียวยา และกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ ตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของประเทศสมาชิกอาเซียน กลไกดังกล่าวควรมีแนวทางที่สามารถระบุและดำเนินการได้โดยไม่คำนึงว่าแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงจะอยู่ภายใต้เขตอำนาจของประเทศผู้ส่ง ประเทศผู้รับ รัฐธง รัฐเจ้าของท่าเรือ หรือรัฐชายฝั่งหรือไม่ โดยการจัดตั้งระบบที่สามารถแก้ไขปัญหาด้านเขตอำนาจศาลที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและบริการคุ้มครองอื่น ๆ ที่มีอยู่โดยไม่คำนึงถึงสถานะการย้ายถิ่นของแรงงาน
37. การประสานงานข้ามพรมแดนควรสนับสนุนให้มีการให้บริการกงสุลและ/หรือบริการของที่ปรึกษาด้านแรงงานที่ครอบคลุมและคำนึงถึงมิติทางเพศภาวะ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงกลไกร้องทุกข์ รวมถึงการเดินทางกลับโดยสมัครใจและอย่างมีศักดิ์ศรี

VI.1.3. ปรับปรุงการประสานงานระหว่างกระทรวงและการส่งต่อในระดับชาติ

38. มีการส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศดำเนินนโยบายอย่างสอดคล้องและใช้แนวทางแบบมีส่วนร่วมจากทั้งภาครัฐในการบรรจุงานและคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง โดยควรกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบและหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงให้ชัดเจน รวมถึงกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน นอกจากนี้ ควรมีการจัดตั้งกลไกประสานงานระหว่างกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

โดยมีหน่วยงานหลักหรือกระทรวงที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง พร้อมทั้งรวมถึงกระทรวงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสตรี เด็ก และบริการทางสังคม

39. ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศยังได้รับการส่งเสริมให้ใช้แนวทางแบบการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคมในการบรรจุนและคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง โดยส่งเสริมให้หน่วยงานที่รับผิดชอบและหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่จัดตั้งกลไกประสานงานแบบหลายภาคส่วนซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐ หน่วยงานทางสังคม/ไตรภาคี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม

VI.1.4. ปรับปรุงระบบการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ครอบคลุมเพื่อทำความเข้าใจและตอบสนองความต้องการของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงได้ดีขึ้น

40. ควรมีการส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมมือกันในการรวบรวม แบ่งปัน และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงทั้งภายในและภายนอกภูมิภาคอาเซียนตามกฎหมายของแต่ละประเทศ ข้อมูลดังกล่าวควรรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง กรณีร้องเรียน การจัดการกรณี การสรรหา การจ้างงาน ตลอดจนการเดินทางกลับสู่มาตุภูมิและการคืนสู่สังคม โดยให้มีการแลกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติที่ดีและบทเรียนจากกระบวนการโยกย้ายถิ่นของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง โดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวของแรงงานและสมาชิกในครอบครัว การรักษาความลับของข้อมูลที่ได้รับ หลักการไม่ก่อให้เกิดอันตราย และหลักความโปร่งใสที่ระบุไว้ข้างต้น โดยเฉพาะในกรณีของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงที่ไม่มีเอกสารตามกฎหมาย
41. ควรมีการส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนพัฒนาขีดความสามารถและโครงสร้างภายในประเทศ ตลอดจนความร่วมมือแบบหลายภาคส่วน เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัย กฎหมาย นโยบาย และแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและการบรรจุนของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง ตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายที่บังคับใช้ในแต่ละประเทศ
42. ข้อมูลที่เกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติในภาคประมงต้องได้รับการรวบรวม โดยอาศัยความยินยอมของเจ้าของข้อมูล ได้รับการคุ้มครองและจัดเก็บในลักษณะที่เคารพสิทธิความเป็นส่วนตัว รักษาความลับของข้อมูล ปฏิบัติตามหลักการไม่ก่อให้เกิดอันตราย และรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของแรงงานข้ามชาติในภาคประมงและสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะผู้ที่มิสถานะการย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติในภาคประมงและครอบครัวควรได้รับการจำแนกแยกตามอายุและเพศ อย่างน้อยที่สุดตามข้อมูลที่มีอยู่ และแรงงานข้ามชาติในภาคประมงและครอบครัวควรเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้
43. ควรมีการส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนพิจารณาการเสริมฐานข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการสำรวจตัวอย่างเชิงคุณภาพเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประวัติ ทักษะ ความสามารถ ประสิทธิภาพ และมุมมองของแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ซึ่งจะขึ้นประโยชน์ต่อการให้บริการและการสนับสนุนตามเป้าหมาย และการติดตามผลกระทบ
44. หน่วยงานจัดหางานควรได้รับการส่งเสริมให้มีการบันทึกข้อมูลแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงที่ได้รับการสรรหาและบรรจุนในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมถึงติดตามและรายงานการเดินทางกลับที่ปลอดภัยและมีศักดิ์ศรีของแรงงานดังกล่าวต่อบริการกงสุลของประเทศผู้ส่งออกแรงงาน และรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกแรงงาน ทั้งนี้ ประเทศผู้ส่งออกแรงงานควรมีการทบทวนผลการดำเนินงานของบริษัทจัดหางานเป็นระยะ และให้คำแนะนำโดยอิงจากมาตรการที่เป็นรูปธรรมและสามารถปฏิบัติได้จริงตามนโยบายของแต่ละประเทศผู้ส่งออกแรงงาน

VI.1.5. เสริมสร้างการรายงาน การติดตาม และการบังคับใช้ รวมถึงการตรวจแรงงานและมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ

45. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้จัดตั้งหรือปรับปรุงระบบที่มีประสิทธิภาพ (กล่าวคือ ระบบต่าง ๆ รวมถึงระบบตรวจติดตามที่ส่งผลให้มีการบังคับใช้สิทธิแรงงานเพื่อให้บรรลุหลักการพื้นฐานของ

สิทธิในการทำงาน) สำหรับการตรวจสอบสภาพการดำรงชีวิต การทำงาน และรวมถึงความปลอดภัยและอาชีวอนามัยบนเรือประมงบนเรือประมง ในการจัดตั้งระบบนี้ รัฐควรมอบหมายให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ชัดเจนในการตรวจสอบและบังคับใช้มาตรฐานแรงงาน ความปลอดภัย และสุขภาพ สำหรับแรงงานข้ามชาติในภาคประมง และออกเอกสารประจำตัว ในทุกกรณี ประเทศสมาชิกอาเซียนยังต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการตรวจสอบและออกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพความเป็นอยู่ สภาพการทำงาน และอาชีวอนามัย และความปลอดภัยของแรงงานข้ามชาติในภาคประมงบนเรือประมงที่ติดธงของตน

46. หน้าที่ของการตรวจแรงงานคือการบังคับใช้บทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาพการทำงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง เช่น ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย การป้องกันและขจัดความรุนแรงและการคุกคามในสถานที่ทำงาน รวมถึงการคุกคามทางเพศ ค่าจ้าง ชั่วโมงการทำงานและการทำงานล่วงเวลา วันหยุดและช่วงเวลาพัก รวมถึงการลาป่วยและการลาอื่น ๆ หลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน ความสัมพันธ์ในการจ้างงาน การขึ้นทะเบียนและการจ่ายเงินสมทบประกันสังคม ตลอดจนการคุ้มครองสตรี เด็ก และเยาวชน
47. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้ลงทุนในการเสริมสร้างขีดความสามารถของระบบตรวจแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดสรรจำนวนผู้ตรวจแรงงานให้เพียงพอ การฝึกอบรมที่เหมาะสมแก่ผู้ตรวจแรงงาน และการจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ
48. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนจัดตั้งกลไกอย่างเป็นทางการในระดับประเทศตามความเหมาะสม เพื่อให้สามารถแบ่งปันข้อมูล การเรียนรู้ และการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพระหว่างองค์กรต่าง ๆ เช่น กระทรวง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หุ้นส่วนทางสังคม/ไตรภาคี และสถาบันวิจัย ตลอดจนภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม เพื่อให้สามารถแบ่งปันข้อมูลที่จำเป็นในการระบุกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง
49. สำนักงานตรวจแรงงานควรร่วมมือกับสถาบันภาครัฐที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม โดยใช้มาตรการที่หลากหลาย เช่น การดำเนินการที่เหมาะสมกับระดับของการละเมิดกฎหมายและการปฏิบัติ การแจ้งให้หน่วยงานที่มีอำนาจมาถึงข้อบกพร่องหรือการละเมิดที่ไม่ครอบคลุมโดยกฎหมายที่มีอยู่ การให้คำแนะนำและข้อมูล การใช้การตรวจแบบไม่มีการแจ้งล่วงหน้า และการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพกับนายจ้าง ลูกจ้าง และตัวแทน เพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎหมาย
50. ควรมีการกำหนดบทลงโทษที่เป็นไปได้ตามกฎหมายสำหรับการตรวจแรงงานและบทลงโทษนั้นควรมีขอบเขตที่กว้างขวางและมีความแตกต่างกันอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถดำเนินการกับการละเมิดที่มีระดับความร้ายแรงไม่เท่ากัน ได้อย่างเหมาะสม และเพื่อใช้เป็นมาตรการป้องปรามที่มีประสิทธิภาพ
51. ควรมีการสนับสนุนสำนักงานตรวจแรงงานให้ร่วมมือกับองค์กรลูกจ้างและนายจ้างในการออกแบบ การนำไปใช้ และการทบทวน นโยบาย กลยุทธ์ หรือโครงการและแผนงานการตรวจแรงงานตามความเหมาะสม ความร่วมมือนี้อาจดำเนินการได้หลายรูปแบบ เช่น ผ่านกลไกการปรึกษาหารือแบบไตรภาคีในระดับชาติ ข้อตกลงว่าด้วยการประสานงานและความร่วมมือ คณะกรรมการร่วม การปรึกษาหารือ และการจัดกิจกรรมรณรงค์
52. **ในกรณีที่เหมาะสม** ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้พัฒนาข้อกำหนดและแนวทางปฏิบัติด้านการตรวจแรงงานที่ชัดเจน เพื่อให้แน่ใจว่ามีความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพระหว่างบริการตรวจแรงงานในประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับ รวมถึงหน่วยงานที่มีเขตอำนาจศาลในรัฐธง รัฐเจ้าของท่าเรือ และชายฝั่ง เพื่อให้แน่ใจว่าการประสานงานและความร่วมมือมีความหมาย ควรมีการจัดตั้งความร่วมมือที่ขึ้นอย่างถาวรและสม่ำเสมอ และใช้รูปแบบที่เป็นสถาบัน เช่น พิธีสารและบันทึกความเข้าใจระหว่างหน่วยงานของรัฐบาล และควรเปิดเผยต่อสาธารณะ

ฉบับ
สมบูรณ์

53. ในกรณีที่เหมาะสม ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้รับรองว่าแรงงานประมง สหภาพแรงงาน องค์กรวิชาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือโดยทั่วไป บุคคลใด ๆ ที่มีความสนใจในสิทธิแรงงาน สุขภาพ และความปลอดภัยของชาวประมงอพยพบนเรือ จะสามารถเข้าถึงขั้นตอนการร้องเรียนได้
54. เจ้าของเรือประมงควรอนุญาตให้ติดตั้งระบบตรวจสอบต่าง ๆ บนเรือ เช่น ระบบกำหนดตำแหน่งทั่วโลก (GPS) ระบบติดตามเรือ (VMS) โทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) หรือระบบอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับกฎระเบียบการคุ้มครองข้อมูลและสิทธิความเป็นส่วนตัว เพื่อวัตถุประสงค์ในการติดตามและบันทึกสภาพการทำงานและการใช้ชีวิต
55. เรือประมงทุกลำจะต้องจดทะเบียนกับหน่วยงานระดับชาติและ/หรือองค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์กรการเดินเรือระหว่างประเทศ (IMO) และองค์กรจัดการการประมงระดับภูมิภาค (RFMO) ตามกฎระเบียบระดับชาติและระหว่างประเทศ

VI.2. การสรรหาแรงงานและบรรจุนายจ้างเป็นธรรมและมีจริยธรรม

56. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้เสริมสร้างกฎหมายและระเบียบข้อบังคับระดับชาติเพื่อให้มั่นใจว่าการสรรหาบุคลากรเป็นไปในลักษณะที่เคารพ ปกป้อง และส่งเสริมสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล รวมถึงสิทธิที่ระบุไว้ในอนุสัญญาพื้นฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)
57. กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาควรมานำมาใช้กับแรงงานข้ามชาติในภาคประมงอย่างไม่เลือกปฏิบัติ
58. การควบคุมกิจกรรมการสรรหาควรมีความชัดเจน โปร่งใส และมีการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ
59. กฎหมายควรมุ่งเน้นไปที่การจัดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการสรรหาและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องจากแรงงานข้ามชาติในภาคประมง และควรส่งเสริมให้ใช้หลักการ “นายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการสรรหาแรงงานทั้งหมด”
60. ประเทศสมาชิกอาเซียนควรพิจารณาวิธีการที่ช่วยให้แรงงานข้ามชาติในภาคประมงเข้าถึงกระบวนการสรรหาและบรรจุนายจ้างได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย เช่น การจัดตั้งช่องทางเร่งรัด หรือศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ โดยไม่ลดทอนสิทธิของแรงงานข้ามชาติในภาคประมง
61. ในกรณีที่เป็นไปได้ ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้แก่ผู้ที่อาจเป็นแรงงานข้ามชาติในภาคประมงและสมาชิกในครอบครัว เพื่อให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการย้ายถิ่นและการจ้างงานได้อย่างรอบคอบร่วมกัน ข้อมูลดังกล่าวควรครอบคลุมถึงการย้ายถิ่นที่ปลอดภัย สิทธิแรงงานและการคุ้มครองด้านประกันสังคม ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่น ประโยชน์และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น การเข้าถึงความช่วยเหลือและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
62. ควรมีการสนับสนุนประเทศผู้ส่งออกแรงงานให้จัดฝึกอบรมก่อนออกเดินทางภาคบังคับที่มีมาตรฐานสำหรับแรงงานข้ามชาติในภาคประมง โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและได้รับการรับรอง ซึ่งควรรวมถึง (แต่ไม่จำกัดเพียง) ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ เช่น สภาพการทำงาน ค่าจ้าง ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย การลาป่วย ชั่วโมงพักก่อน ข้อมูลเกี่ยวกับบริการ กลไกการร้องเรียน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม (โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีเข้าถึงกลไกเหล่านี้ขณะอยู่บนเรือประมง) สภาพการทำงานและความเป็นอยู่โดยทั่วไป รวมถึงขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของประเทศที่แรงงานข้ามชาติในภาคการประมงอาจเข้าไปทำงาน นอกจากนี้ ข้อมูลก่อนออกเดินทางควรมีความเฉพาะเจาะจงตามภาคอุตสาหกรรมและประเทศปลายทาง และควรครอบคลุมสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังในการสื่อสารและข้อมูลเกี่ยวกับกลไกการร้องเรียน

ฉบับ

สมบูรณ์

63. เมื่อเป็นไปได้ ควรมีการจัดปฐมนิเทศทั้งก่อนออกเดินทางและก่อนเริ่มงาน ปฐมนิเทศก่อนออกเดินทาง ควรรวมถึงการชี้แจงเกี่ยวกับเงื่อนไขและข้อกำหนดในการจ้างงาน การเดินทางกลับและการคืนผู้สัมคมเดิม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเงินกลับประเทศและแผนการออมเงิน ความท้าทายและโอกาสในการกลับประเทศและการปรับตัวรวมถึงแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นจากการแยกจากครอบครัวต่อสวัสดิการของครอบครัวและพัฒนาการของเด็ก การปฐมนิเทศก่อนเริ่มงาน ควรรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการทำงานที่คาดการณ์ไว้และความเสี่ยงต่างๆ (เช่น ความเสี่ยงในสถานที่ทำงานและความเสี่ยงทางสังคม) อุปสรรคด้านภาษาและวัฒนธรรมที่อาจพบ ตลอดจนกลไกการร้องเรียนและกระบวนการยุติธรรมที่สามารถเข้าถึงได้ นอกจากนี้ ควรสนับสนุนและให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมแก่แรงงานข้ามชาติในภาคประมง เพื่อจัดทำแผนการกลับคืนผู้สัมคมเมื่อแรงงานเดินทางกลับประเทศในอนาคต
64. ควรมีการส่งเสริมให้ประเทศผู้ส่งออกและประเทศผู้รับแรงงานประสานงานกันเพื่อให้มั่นใจว่าแรงงานข้ามชาติในภาคประมงจะไม่ถูกส่งขึ้นเรือประมงโดยไม่มีใบรับรองแพทย์ที่ถูกต้องที่ขึ้นชั้ว่ามีสุขภาพแข็งแรงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ ประเทศผู้ส่งออกและประเทศผู้รับแรงงานต้องนำกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดลักษณะของการตรวจสอบสุขภาพ รูปแบบและเนื้อหาของใบรับรองแพทย์ ความถี่ของการตรวจสอบสุขภาพ และระยะเวลาที่ใบรับรองแพทย์มีผลบังคับใช้มาปฏิบัติ อีกทั้งควรมีการประสานงานเพื่อให้แน่ใจว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับใบรับรองแพทย์มีความสอดคล้องกัน เพื่อลดความเสี่ยงที่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงจะต้องเข้ารับการตรวจสุขภาพหลายครั้ง
65. ประเทศผู้รับแรงงานต้องรับรองว่าแรงงานข้ามชาติในภาคประมงสามารถเข้าถึงข้อมูลหลังเดินทางถึงประเทศปลายทางได้ โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของตน มาตรการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และช่องทางในการขอความช่วยเหลือหากต้องการร้องเรียนหรือขอรับการสนับสนุน
66. เมื่อตระหนักถึงหลากหลายสาเหตุที่อาจทำให้แรงงานข้ามชาติในภาคการประมงกลายเป็นแรงงานที่มีสถานะไม่ปกติ ประเทศสมาชิกอาเซียนควรรับรองว่าแรงงานข้ามชาติในภาคประมงที่มีเอกสารอย่างถูกต้องจะได้รับเอกสารด้านการตรวจคนเข้าเมืองที่จำเป็น เพื่อให้สามารถได้รับความคุ้มครองที่เหมาะสม

VI.3. สิทธิแรงงาน

67. ประเทศสมาชิกอาเซียนจะยึดมั่นในสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานของแรงงานข้ามชาติในภาคประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับรองว่าแรงงานข้ามชาติในภาคประมงมีสิทธิในการถือหนังสือเดินทาง เอกสารส่วนบุคคล และเอกสารเกี่ยวกับการทำงานต้นฉบับที่ออกโดยรัฐบาลภายใต้กฎหมาย ระเบียบและนโยบายของประเทศผู้รับ และแรงงานกลุ่มนี้สามารถเข้าถึงสิทธิแห่งความเสมอภาคได้
68. ด้วยความตระหนักถึงความเสี่ยงที่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงต้องเผชิญ ประเทศสมาชิกอาเซียนต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าชั่วโมงการทำงานและการพักผ่อนของแรงงานกลุ่มนี้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
69. ประเทศสมาชิกอาเซียนควรดำเนินการให้มั่นใจว่าแรงงานข้ามชาติในภาคประมงได้รับค่าจ้างรายเดือนหรือค่าจ้างประจำอื่น ๆ รวมถึงสลิปเงินเดือนหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องที่สามารถเข้าใจได้ชัดเจน เช่น ใบแจ้งยอดจากธนาคาร และแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงทุกคนที่ทำงานบนเรือประมงมีวิธีการส่งเงินค่าจ้างทั้งหมดหรือบางส่วนไปให้ครอบครัว รวมถึงเงินที่เบิกล่วงหน้าด้วย
70. ประเทศสมาชิกอาเซียนควรอนุญาตให้แรงงานข้ามชาติในภาคการประมงเปลี่ยนนายจ้างได้ตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับ
71. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้จัดการใช้แรงงานบังคับและการละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงานอื่น ๆ รวมถึงการลักลอบขนคนและการค้ามนุษย์ ประเทศสมาชิกอาเซียนควรยึดถือการนำหลักการไม่ลงโทษไปใช้กับผู้เสียหายในกรณีที่เหมาะสม

72. ประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องจัดการใช้แรงงานเด็กในหมู่แรงงานข้ามชาติในภาคการประมงรวมถึงการบังคับใช้กฎหมายอาชญากรรมขึ้นทำให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรม ค.ศ. 2516 (ฉบับที่ 138) และตราสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
73. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้ดำเนินการให้มั่นใจว่าลูกเรือประมงข้ามชาติมีสิทธิได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในสถานที่ทำงาน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ ประเทศสมาชิกอาเซียนควรใช้มาตรการกำหนดให้ที่พักบนเรือประมงที่คิดตรงของคนต้องมีขนาดและคุณภาพที่เหมาะสม เช่น มีพื้นที่ที่ศีรษะเพียงพอ ไม่มีช่องเปิดโดยตรงจากห้องนอนไปยังห้องเก็บปลาและห้องเครื่อง มีฉนวนป้องกัน มีมาตรการป้องกันที่พิกจากแมลงวัน และแมลงต่าง ๆ มีทางหนีฉุกเฉิน มีมาตรการลดเสียงรบกวนและแรงสั่นสะเทือนที่มากเกินไป มีการระบายอากาศที่ดี มีระบบทำความร้อนที่เหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ (โดยมีแสงธรรมชาติเสริมจากแสงประดิษฐ์เมื่อเป็นไปได้)
74. ประเทศสมาชิกอาเซียนควรรับรองอาชีวอนามัยและความปลอดภัยบนเรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการตรวจสุขภาพและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน โรคจากการทำงาน และความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบนเรือ จัดให้มีการฝึกอบรมแก่ลูกเรือ กัปตันเรือ และเจ้าของ/ผู้ดำเนินการเรือ จัดตั้งกลไกการรายงานเพื่อตรวจสอบ สอบสวน และดำเนินการแก้ไขกรณีเกิดอุบัติเหตุและการเจ็บป่วยขณะปฏิบัติงานบนเรือ กำหนดให้เรือมีอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ที่เหมาะสม ควรระบุข้อกำหนดที่ชัดเจนเกี่ยวกับ "อาหารและน้ำที่เพียงพอ" รวมถึงกระบวนการประเมินอาชีวอนามัยและความปลอดภัยระหว่างการตรวจแรงงาน ประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องกำหนดว่ากัปตันเรือมีหน้าที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยและสุขภาพของแรงงานประมงบนเรือไว้อย่างชัดเจน ในขณะที่เจ้าของเรือมีหน้าที่รับผิดชอบโดยรวมในการจัดหาทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นให้แก่กัปตันเรือเพื่อให้ปฏิบัติตามภาระหน้าที่ดังกล่าว
75. ควรกำหนดให้มีการทำสัญญาจ้างแรงงานประมง (หรือเอกสารที่เหมาะสม) ด้วยเงื่อนไขขั้นต่ำอย่างเป็นมาตรฐาน และแรงงานข้ามชาติในภาคประมงควรได้รับสัญญาจ้าง โดยที่สัญญาดังกล่าวต้องจัดทำเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอื่นที่แรงงานสามารถเข้าใจได้
- ข้อตกลงการจ้างงานของแรงงานประมงที่เป็นมาตรฐาน (หรือเอกสารที่เหมาะสม) ควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่อไปนี้เป็นพิเศษ คือ: (a) จำนวนค่าจ้าง หรือส่วนแบ่งจากผลผลิตการจับปลา และวิธีการคำนวณค่าจ้าง รวมถึงค่าจ้างขั้นต่ำที่ตกลงกันไว้ (b) เงื่อนไขการสิ้นสุดข้อตกลง (c) การคุ้มครองที่แรงงานจะได้รับในกรณีเจ็บป่วย ได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต (d) การประกันสุขภาพและความคุ้มครองด้านประกันสังคม รวมถึงสวัสดิการที่นายจ้าง เจ้าของเรือประมง หรือฝ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องตามข้อตกลงจ้างงานต้องจัดให้แก่แรงงานประมงตามความเหมาะสม และ (e) ระยะเวลาการพักขั้นต่ำที่ต้องได้รับ
76. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้นักกฎหมาย ระเบียบ หรือมาตรการอื่น ๆ สำหรับเรือประมงที่คิดตรงของคนเกี่ยวกับที่พัก อาหาร และน้ำดื่มบนเรือไปปฏิบัติ โดยอ้างอิงตามมาตรฐานสากล
77. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้รับรองว่าแรงงานประมงรวมถึงผู้ติดตามที่มีถิ่นพำนักปกติในดินแดนของตน มีสิทธิได้รับการคุ้มครองด้านประกันสังคมตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของชาติ แต่ละประเทศสมาชิกต้องดำเนินการตามสภาพการณ์ของตน เพื่อผลักดันความคุ้มครองด้านประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานประมงทุกคนที่มีถิ่นพำนักปกติในดินแดนของตนอย่างทั่วถึง
78. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้ร่วมมือกันผ่านข้อตกลงทวิภาคีหรือแนวทางอื่น ๆ ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือแนวทางของแต่ละประเทศเพื่อ:
- (a) ผลักดันความคุ้มครองด้านประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานข้ามชาติในภาคประมง โดยคำนึงถึงหลักการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันโดยไม่คำนึงถึงสัญชาติ และ (b) รับรองว่าแรงงานประมงทุกคนไม่ว่าจะพำนักอยู่ที่ใดก็ตามก็จะสามารถรักษาสีทธิ

และผลประโยชน์ด้านประกันสังคมที่ได้รับมาแล้วหรือกำลังอยู่ในระหว่างการอนุมัติ

79. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้จัดตั้งระบบเพื่อให้แรงงานข้ามชาติในภาคประมงสามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมและได้รับสวัสดิการประกันสังคมที่เกี่ยวข้องหากได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในการทำงานหรือโรคจากการประกอบอาชีพ โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลตามความเหมาะสม
80. ภายใต้อาณัติ ระเบียบ และนโยบายระดับชาติของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน ประเทศผู้ส่งแรงงานและประเทศผู้รับแรงงาน รวมถึงรัฐชายฝั่ง รัฐเจ้าของท่าเรือ และรัฐเจ้าของธง ควรพยายามคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงในการเข้าร่วมและได้รับความคุ้มครองจากสภาพแรงงานที่มีข้อตกลงการเจรจาต่อรองร่วม

VI.4. การเข้าถึงการสื่อสารและข้อมูล

81. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้รับรองว่าแรงงานประมงทุกคนบนเรือสามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามความเป็นไปได้ โดยมีค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผลและต้องไม่เกินต้นทุนที่แท้จริงของเจ้าของเรือประมง และควรมีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายบนเรือเมื่อเป็นไปได้ ทั้งนี้ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการสื่อสารต้องคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง
82. ควรมีการสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนจัดทำข้อมูลการติดต่อของสถานทูต ผู้ช่วยทูตที่ดูแลแรงงาน ศูนย์พักพิง และผู้ให้บริการอื่น ๆ รวมถึงบริการด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิตในรัฐชายฝั่งและรัฐท่าเรือ ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับระบบส่งต่อและกลไกโรงเรียนให้แรงงานข้ามชาติในภาคการประมงเข้าถึงได้ตลอดเวลาในรูปแบบและภาษาที่พวกเขาเข้าใจ
83. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้จัดหาและอนุญาตให้มีความช่วยเหลือทางกงสุลสำหรับแรงงานข้ามชาติในภาคประมง และควรจัดให้มีบริการล่ามแปลภาษาและแปลเอกสารหากจำเป็น
84. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้มีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือหลายภาคส่วนที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้ให้แก่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงเกี่ยวกับสิทธิด้านแรงงานและสิทธิมนุษยชนของตน โดยการใช้อีเมล เสียง ภาพ และเทคโนโลยีในการเผยแพร่ข้อมูล
85. ควรมีการสนับสนุนประเทศผู้ส่งแรงงานตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานของแรงงานมีความครอบคลุมถึงครอบครัวของแรงงานข้ามชาติในภาคประมง และแรงงานสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการขอรับความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติในภาคประมง
86. ควรสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนให้ข้อมูลและจัดหาช่องทางทางการเงินกลับประเทศ ควบคู่ไปกับโครงการให้ความรู้ด้านการเงินแก่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงและครอบครัว

VI.5. การพัฒนา การรับรอง และการยอมรับทักษะ

87. ควรมีการสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมมือกันผ่านช่องทางต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงข้อตกลงทวิภาคีตามความเหมาะสม เพื่อกำหนดมาตรฐานทักษะและขีดความสามารถของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง
88. หากเป็นไปได้ ประเทศผู้ส่งแรงงานควรดำเนินการรับรองและให้การยอมรับทักษะที่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงได้รับจากต่างประเทศ รวมถึงการรับรองและให้การยอมรับประสบการณ์การเรียนรู้เดิม โดยใช้ผู้ให้บริการฝึกอบรมจากภาครัฐหรือเอกชนที่ได้รับการรับรอง เช่น องค์กรแรงงาน ทั้งนี้ ต้องสอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิระดับชาติและกรอบคุณวุฒิอาเซียน การรับรองประสบการณ์การเรียนรู้เดิมเป็นกระบวนการระบุ บันทึก ประเมิน และรับรองผลการเรียนรู้จากการศึกษาในระบบ การศึกษาด้านอาชีวศึกษา และการศึกษานอกระบบ โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน

ที่ใช้ในระบบการศึกษาและการฝึกอบรมในระบบ ดังนั้น การรับรองประสบการณ์การเรียนรู้เดิมจะเป็นแนวทางให้แรงงานข้ามชาติในภาคการประมงที่เดินทางกลับมาตุภูมิได้รับการยอมรับในทักษะของตนเองโดยไม่ต้องผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือการฝึกอบรมในระบบ การดำเนินการนี้จะสามารถอำนวยความสะดวกแรงงานในการกลับเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อีกครั้ง นอกจากนี้ ประเทศผู้ส่งแรงงานอาจร่วมมือกับประเทศผู้รับแรงงานในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับทักษะของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง อาจมีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นที่ไม่มีค่าใช้จ่ายหรือได้รับเงินอุดหนุน เพื่อเตรียมความพร้อมให้แรงงานสำหรับการประเมินทักษะหรือการพัฒนาทักษะเพิ่มเติม แรงงานที่เดินทางกลับสู่มาตุภูมิจะต้องเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับ โครงการฝึกอบรมเหล่านี้ได้

VI.6. ความรุนแรง การล่วงละเมิด และการแสวงหาผลประโยชน์

89. ประเทศสมาชิกอาเซียนควรดำเนินการที่คำนึงถึงมิติเพศภาวะที่เหมาะสมในการป้องกันและจัดการกับความรุนแรงทุกรูปแบบ รวมถึงการล่วงละเมิด การแสวงหาผลประโยชน์ แรงงานบังคับ การค้ามนุษย์ และแรงงานเด็กในหมู่แรงงานข้ามชาติในภาคการประมง
90. ประเทศสมาชิกจะเสริมสร้างขีดความสามารถของสถาบันและผู้ที่มีบทบาทในการระงับและตอบสนองต่อความรุนแรง การล่วงละเมิด และการแสวงหาผลประโยชน์ รวมถึงการจัดตั้งและดำเนินการระบบเพื่อระงับและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง การล่วงละเมิด การแสวงหาผลประโยชน์ แรงงานบังคับ การค้ามนุษย์ และแรงงานเด็ก นอกจากนี้ยังต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงที่ถูกระบุว่าเป็นผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากการค้ามนุษย์จะไม่ถูกลงโทษจากการกระทำผิดกฎหมายที่ได้กระทำไปโดยเป็นผลมาจากการถูกค้ามนุษย์ ทั้งนี้เป็นไปตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
91. ควรมีการสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมมือและประสานงานกันเพื่อให้เกิดการตอบสนอง/บริการแบบสหวิชาชีพสำหรับกรณีการแสวงหาประโยชน์ รวมถึงผู้เสียหาย/ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรง การล่วงละเมิด การแสวงหาประโยชน์ การค้ามนุษย์ แรงงานบังคับ หรือการใช้แรงงานเด็ก ระหว่างประเทศผู้รับ ประเทศผู้ส่ง รัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่าเรือ และรัฐชายฝั่ง ซึ่งอาจรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การดูแลทางการแพทย์และจิตวิทยา บริการให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือทางกฎหมาย บริการล่ามและการแปลภาษา สายด่วน ที่พักอาศัย และการสนับสนุนทางการเงิน โดยต้องมีช่องทางการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพระหว่างส่วนต่าง ๆ ของระบบ
92. ควรมีการสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนพัฒนากลไกการคุ้มครองที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับพยานในกรณีความรุนแรง การล่วงละเมิด การแสวงหาประโยชน์ และการค้ามนุษย์ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่สามารถระบุตัวตนได้ ความเป็นส่วนตัว และการรักษาความลับ เพื่อปกป้องผู้เสียหายและพยานจากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
93. ควรมีการแยกกระบวนการทางปกครองระหว่างการบังคับใช้กฎหมายคนเข้าเมืองกับการคุ้มครองผู้เสียหายจากแรงงานบังคับ การแสวงหาประโยชน์ จากแรงงาน และการค้ามนุษย์ ตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อให้แรงงานข้ามชาติในภาคการประมงสามารถขอรับความช่วยเหลือและการคุ้มครองได้โดยทันทีโดยไม่ต้องรู้สึกหวาดกลัวต่อการถูกดำเนินคดี การกักขังโดยพลการ หรือการถูกส่งกลับโดยไม่สมัครใจ ตลอดจนจรรยาบรรณวิชาชีพขั้นพื้นฐาน มาตรการคุ้มครองทั้งหมดควรดำเนินการโดยยึดหลักแนวทางที่คำนึงถึงผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง ยึดหลักสิทธิมนุษยชน และตามหลักการไม่ลงโทษซึ่งหมายความว่า ผู้ที่ถูกค้ามนุษย์ไม่ควรถูกจับกุม ตั้งข้อหา กักขัง ดำเนินคดี หรือถูกลงโทษในรูปแบบใด ๆ สำหรับการกระทำที่ผิดกฎหมายที่พวกเขากระทำไปโดยเป็นผลโดยตรงจากการถูกค้ามนุษย์ และต้องรับรองสิทธิของผู้เสียหายในการได้รับการเยียวยา

VI.7. การเดินทางกลับสู่มาตุภูมิและการกลับคืนสู่สังคม

94. ควรมีการส่งเสริมประเทศสมาชิกอาเซียนให้ดำเนินการตามแนวทางอาเซียนว่าด้วยการเดินทางกลับประเทศมาตุภูมิและการคืนผู้ลี้ภัยของแรงงานข้ามชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ครอบคลุมถึงแรงงานข้ามชาติในภาคประมง
95. ประเทศผู้ส่งควรร่วมมือกับประเทศผู้รับแรงงานเพื่อให้แน่ใจว่าการส่งตัวพลเมืองของตนกลับประเทศเป็นไปอย่างปลอดภัย เป็นไปโดยสมัครใจ และมีศักดิ์ศรี ไม่ว่าจะมิสสถานะการเข้าเมืองอย่างไร ผู้ช่วยทูตฝ่ายแรงงานและเจ้าหน้าที่กงสุลในประเทศผู้รับแรงงานควรร่วมมือกับนายจ้างและหน่วยงานจัดหางานเพื่ออำนวยความสะดวกให้แรงงานข้ามชาติเดินทางกลับได้อย่างปลอดภัย เป็นไปโดยสมัครใจ และมีศักดิ์ศรี
96. ควรมีการสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนรับรองว่าสิทธิของแรงงานประมงที่ทำงานบนเรือประมงที่ติดธงของตนและเดินทางเข้าสู่ท่าเรือต่างประเทศ มีสิทธิเดินทางกลับประเทศมาตุภูมิในกรณีที่สัญญาจ้างของแรงงานประมงหมดอายุ หรือแรงงานประมงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญาจ้างได้อีกต่อไป หรือไม่สามารถคาดหวังให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปภายใต้สถานการณ์เฉพาะ หรือกรณีที่สัญญาจ้างถูกยุติด้วยเหตุอันสมควรโดยแรงงานประมง เจ้าของเรือประมง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยต้องรับรองว่าสิทธิ ผลประโยชน์ และสวัสดิการของแรงงานเป็นไปตามที่ระบุในสัญญาจ้าง ทั้งนี้ หลักการเดียวกันนี้จะใช้กับแรงงานประมงจากเรือลำดังกล่าวที่ถูกโอนถ่ายไปยังท่าเรือที่ใกล้ที่สุดด้วยเหตุผลเดียวกัน
97. ค่าใช้จ่ายในการส่งแรงงานประมงกลับประเทศต้องเป็นความรับผิดชอบของเจ้าของเรือประมง เว้นแต่ในกรณีที่พบว่าแรงงานประมงมีความคิดร้ายแรงในการปฏิบัติตามสัญญาจ้างงานของตนตามกฎหมายและระเบียบแห่งชาติ ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนให้จัดตั้งระบบร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับค่าใช้จ่ายในการส่งกลับแรงงานในกรณีที่ไม่สามารถเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากเจ้าของเรือได้ เช่น ในกรณีที่ลูกเรือถูกทอดทิ้ง แรงงานไม่ควรได้รับโทษจากความบกพร่องของนายจ้างในการดำเนินการขออนุญาตและอนุมัติที่จำเป็น เจ้าของเรือควรมีภาระผูกพันในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการส่งตัวหรือส่งกลับแรงงานในกรณีที่แรงงานประมงเสียชีวิต
98. ควรมีการส่งเสริมประเทศผู้ส่งให้พัฒนาโครงการที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการกลับคืนผู้ลี้ภัยสำหรับแรงงานข้ามชาติในภาคประมงและครอบครัวที่เดินทางกลับสู่ประเทศมาตุภูมิ ตลอดจนพัฒนาโครงการส่งเสริมการจ้างงานสำหรับแรงงานข้ามชาติในภาคประมงที่เดินทางกลับโดยคำนึงถึงทักษะที่ได้จากการทำงานในต่างประเทศ ประเทศผู้ส่งและชุมชนควรต้อนรับแรงงานข้ามชาติที่เดินทางกลับและจัดให้มีช่องทางในการเข้าถึงบริการต่าง ๆ เมื่อเดินทางกลับ ประเทศผู้ส่งจะส่งเสริมให้สถานประกอบการรับแรงงานข้ามชาติในภาคประมงที่เดินทางกลับเข้าทำงานในฐานะแรงงานในระบบ

VI.8. การเข้าถึงความยุติธรรมและการเยียวยา

99. ประเทศสมาชิกอาเซียนควรให้แรงงานข้ามชาติในภาคประมงที่อาจเป็นผู้เสียหายจากการล่วงละเมิด การแสวงหาประโยชน์ ความรุนแรง การค้ำมนุษย์ หรือแรงงานบังคับสามารถเข้าถึงระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันท่วงที ตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของแต่ละประเทศ
100. ควรมีการสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมมือและประสานงานกับประเทศผู้รับ ประเทศผู้ส่ง รัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่าเรือ และรัฐชายฝั่ง ในการสืบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในกรณีความรุนแรง การล่วงละเมิด การแสวงหาประโยชน์ แรงงานบังคับ การค้ำมนุษย์ และการใช้แรงงานเด็กในหมู่แรงงานข้ามชาติในภาคประมง ตลอดจนการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียหายและผู้รอดชีวิต
101. ประเทศผู้รับแรงงานจะอำนวยความสะดวกให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลหรือเจ้าหน้าที่ทางการทูตของประเทศผู้ส่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลได้ ในกรณีที่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงถูกจับกุม ถูกคุมขัง หรือถูกควบคุมตัวในลักษณะใด ๆ ตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของประเทศผู้รับ ในกรณีที่แรงงานข้ามชาติในภาคประมงถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา ประเทศผู้รับ รัฐเจ้าของธง รัฐเจ้าของท่าเรือ หรือรัฐชายฝั่งควรอำนวยความสะดวกหรือให้การสนับสนุนเพื่อให้แรงงานเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและได้รับสิทธิในการดำเนินคดีที่เป็นธรรมตามกฎหมายและนโยบายแห่งชาติของตนตามความเหมาะสม

102. ประเทศสมาชิกอาเซียนควรพิจารณากฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานจัดหางานและเจ้าของเรือประมงต้องรับผิดชอบทางการเงินและทางกฎหมาย ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหน้าที่ตามสัญญาต่อแรงงานข้ามชาติในภาคประมงได้

VI.9. การตอบสนองและให้การสนับสนุนในสถานการณ์ฉุกเฉิน

103. ควรมีการส่งเสริมประเทศสมาชิกอาเซียนให้ดำเนินการตามแนวทางอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติและครอบครัวในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยให้ครอบคลุมถึงแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงที่อยู่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศสมาชิกอาเซียนควรรับรองว่าแรงงานข้ามชาติในภาคประมงที่ติดค้างหรืออยู่ในสถานการณ์ฉุกเฉินจะได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสม เช่น การช่วยเหลือในการเดินทางกลับประเทศมาตุภูมิ และการกลับคืนสู่สังคม ตลอดจนสิทธิประโยชน์และการคุ้มครองด้านประกันสังคม

VI.10. ความร่วมมือและพันธมิตรระดับภูมิภาค

104. ในระดับภูมิภาค ควรมีการส่งเสริมประเทศสมาชิกอาเซียนให้เสริมสร้างหรือพิจารณาจัดตั้งกลไกในการรายงานสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานข้ามชาติในภาคประมง เพื่ออำนวยความสะดวกในการระบุความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชนตั้งแต่เนิ่น ๆ และดำเนินการแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ประเทศสมาชิกอาเซียนควรดำเนินมาตรการเชิงรุกเพื่อเสริมสร้างการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง และลดความมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ ตามที่กำหนดไว้ในตราสารอาเซียนและตราสารระหว่างประเทศที่เหมาะสม

105. ในกรณีที่เหมาะสม ควรจัดให้มีกลไกข้ามเสาหลักในการจัดการด้านการคุ้มครองและบรรจุนแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง โดยให้รวมถึงหน่วยงานในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องของอาเซียนภายใต้เสาหลักประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (APSC) เสาหลักประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC) และเสาหลักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

106. องค์กรอาเซียนและองค์กรไตรภาคีระดับภูมิภาค ได้แก่ สภาสหภาพแรงงานอาเซียน (ATUC) และสมาพันธ์นายจ้างอาเซียน (AEC) จะส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการสร้างความร่วมมือและพันธมิตรระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของประเทศสมาชิกอาเซียนในระดับภูมิภาค รวมถึง ตัวแทนนายจ้างและแรงงาน ภาคประชาสังคม และหน่วยงานด้านการแปรรูปปลาและอาหารทะเล

VII. การพัฒนาศักยภาพขององค์กรผู้ดำเนินงานและพันธมิตร

107. ควรมีการส่งเสริมประเทศสมาชิกอาเซียนให้พัฒนาศักยภาพของหน่วยงานในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องของอาเซียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับบทบาทของแต่ละฝ่ายในการบรรจุนและคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานในการดำเนินงาน

108. ควรมีการส่งเสริมคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการดำเนินการตามประกาศปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานข้ามชาติ (ACMW) ให้เป็นผู้ประสานงานในความร่วมมือข้ามพรมแดนแบบทวิภาคีหรือพหุภาคีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบรรจุนและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง

109. ทั้งนี้ สามารถขอรับความช่วยเหลือจากกระทรวงที่มีอำนาจและหน่วยงานระดับชาติ พันธมิตรองค์กรเพื่อการพัฒนา และองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

VIII. การระดมทรัพยากรและการดำเนินการตามแนวทาง

110. ควรมีการส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนรับรองว่ามีทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรทางการเงิน รวมถึง โครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอสำหรับการดำเนินนโยบายและโครงการต่าง ๆ

111. ควรมีการส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเรียกร้องความสนใจในความพยายามด้านการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมงจากองค์กรระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ พันธมิตรองค์กรเพื่อการพัฒนา เครือข่ายสหประชาชาติด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน และประเทศคู่เจรจาอาเซียน เพื่อขอรับการสนับสนุนทั้งในรูปแบบความช่วยเหลือทางเทคนิคหรือทางการเงิน
112. ควรมีการส่งเสริมประเทศสมาชิกอาเซียนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อให้สามารถดำเนินการตามแนวทางอาเซียนว่าด้วยการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

IX. การใช้แนวทางนี้

113. ควรมีการสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเผยแพร่แนวทางนี้แก่ผู้ใช้และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มุ่งหมาย รวมถึงสาธารณชนทั่วไป ในกรณีที่เหมาะสม ควรเผยแพร่แนวทางนี้ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ข่าวประชาสัมพันธ์ โทรทัศน์ วิทยุ และโซเชียลมีเดีย นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนแปลแนวทางนี้เป็นภาษาท้องถิ่นเพื่อให้สามารถเผยแพร่ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น
114. ควรมีการสนับสนุนประเทศสมาชิกให้ใช้แนวทางนี้อย่างกว้างขวางในการปรับปรุงนโยบายและโครงการระดับชาติ และมีส่วนร่วมในการเจรจากับประเทศต่าง ๆ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องนอกอาเซียนเกี่ยวกับการบรรจุงานและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคประมง ในการใช้แนวทางนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับการสนับสนุนให้ประสานงานและร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในประเทศผู้ส่งและประเทศผู้รับ รัฐเจ้าของท่าเรือ รัฐบาลฝั่ง และรัฐธง
115. การดำเนินการตามแนวทางนี้ควรสอดคล้องกับการดำเนินการตามกลยุทธการโยกย้ายถิ่นฐานและการจ้างงานโดยรวมของประเทศสมาชิกอาเซียน ข้อผูกพันระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งฉันทมติอาเซียนและแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง และข้อผูกพันระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องที่ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมดนำมาใช้ รวมถึงข้อผูกพันภายใต้วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติปี ค.ศ. 2030 และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ

X. การติดตามและประเมินผลแนวทาง

116. การติดตามผล การทบทวนเป็นระยะ และการประเมินผลอย่างอิสระเกี่ยวกับสถานะการดำเนินงานตามแนวทางนี้ควรกระทำอย่างจริงจัง โดยอยู่ภายใต้การนำของคณะกรรมการ ACMW และดำเนินการโดยรัฐบาล องค์กรนายจ้าง องค์กรฝ่ายลูกจ้าง และอาจรวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจว่าแนวทางนี้ได้รับการรวมเข้าในนโยบายระดับชาติและนโยบายอาเซียน
117. สำนักงานเลขาธิการอาเซียนอาจให้การสนับสนุนและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการติดตามและประเมินผล
118. ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับการส่งเสริมให้จัดทำคลังข้อมูลแนวปฏิบัติที่ดีและปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถแบ่งปันระหว่างประเทศสมาชิกและใช้เป็นแนวทางสนับสนุนการติดตามและประเมินผลต่อไป

ภาคผนวก: คำศัพท์สำคัญพร้อมคำจำกัดความ

เหตุการณ์ฉุกเฉิน	เพื่อวัตถุประสงค์ของแนวทางนี้และให้สอดคล้องกับแนวทางอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติและครอบครัวในสถานการณ์ฉุกเฉิน คำว่า "ฉุกเฉิน" ในที่นี้หมายถึงภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ภัยธรรมชาติ และวิกฤตอื่น ๆ ตามที่ประเทศสมาชิกอาเซียนกำหนดในพื้นที่ที่เกิดเหตุ นั้น ๆ
สัญญาจ้างงานแรงงานประมง	หมายถึง สัญญาจ้างงาน ข้อตกลงการจ้างงาน หรือข้อตกลงอื่นที่คล้ายคลึงกัน หรือ สัญญาอื่นใดที่กำหนดเงื่อนไขการดำรงชีวิตและการทำงานของแรงงานประมงบนเรือ
แรงงานข้ามชาติ	แรงงานข้ามชาติ หมายถึง บุคคลที่จะเข้ามามีส่วนร่วมหรือได้รับการจ้างงานกำลังมีส่วนร่วมหรือได้รับการจ้างงานอยู่ หรือเพิ่งมีส่วนร่วมหรือได้รับการจ้างงานในกิจกรรมที่มีค่าตอบแทนในประเทศที่ตนไม่ได้ถือสัญชาติ ⁵
แรงงานข้ามชาติในภาคประมง	แรงงานข้ามชาติในภาคประมง หมายถึง แรงงานข้ามชาติซึ่งทำงานในตำแหน่งใด ๆ หรือประกอบอาชีพใด ๆ บนเรือประมงพาณิชย์ที่ติดธงของประเทศอื่นที่ไม่ใช่สัญชาติของตน ⁶
ประเทศผู้รับแรงงาน	ฉันทามติอาเซียนใช้คำว่า "ประเทศผู้รับแรงงาน" เพื่ออ้างถึงประเทศสมาชิกอาเซียนที่รับแรงงานข้ามชาติไว้ทำงาน
ประเทศผู้ส่งแรงงาน	ฉันทามติอาเซียนใช้คำว่า "ประเทศผู้ส่งแรงงาน" เพื่ออ้างถึงประเทศสมาชิกอาเซียนที่แรงงานข้ามชาติเป็นถือสัญชาติอยู่
รัฐธง	ประเทศสมาชิกอาเซียนที่เรือประมงจดทะเบียนไว้
รัฐชายฝั่ง	ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีพื้นที่เปิดในทะเลและมีเขตอำนาจศาลเหนือทะเลอาณาเขตของตน
รัฐเจ้าของท่าเรือ	ประเทศสมาชิกอาเซียนที่อนุญาตให้บังคับใช้มาตรการรัฐเจ้าท่าที่ทำท่าเรือของตน
ระบบสามฝ่ายหรือไตรภาคี	ระบบไตรภาคีได้รับการนิยามโดย ILO ว่าเป็น "การปฏิสัมพันธ์กันระหว่างรัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง (ผ่านตัวแทนของแต่ละฝ่าย) ในลักษณะของพันธมิตรที่เท่าเทียมและ
พันธมิตร	เป็นอิสระเพื่อค้นหาวิธีแก้ปัญหาให้แก่ประเด็นข้อกังวลที่มีร่วมกัน ⁷ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ไตรภาคีหมายถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรนายจ้างและองค์กรฝ่ายลูกจ้างควบคู่ไปกับรัฐบาลในระดับที่เท่าเทียมกัน ในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าความรับผิดชอบของทั้งสามฝ่ายจะเหมือนกัน โดยแต่ละฝ่ายมีบทบาทและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติอย่างชัดเจน ⁸

⁵ คำจำกัดความในฉันทามติอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง

⁶ คำจำกัดความในปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการบรรจุนาและการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติในภาคการประมง

⁷ ILO: "ILO Thesaurus", <https://metadata.ilo.org/thesaurus.html>.

⁸ ILO: National tripartite social dialogue: An ILO guide for improved governance, Social Dialogue and Tripartism Unit, Governance and Tripartism Department (Geneva, 2013).